



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri  
tres**

**Baptista <Mantuanus>**

**Dauentrie, 1515**

De fidei fundame[n]to et natura ca.ii

**urn:nbn:de:hbz:466:1-30534**



### Libet Tertijs

#### De fidei fundamēto et natura.

CCa. ij.

**O**Uplīcē fidez dicim<sup>9</sup>, actiuaz et passiuā. Passiua ē que ē in creditoze, actiua q̄ in debitoze. Un̄ et De<sup>9</sup> fidelis appellatur Paul<sup>9</sup>. n. i. calce p̄mē eplē ad Thessalon̄. inqt. fidelis ē Deus q̄ vocauit vos, q̄ etiā faciet, et ideo hęc ea ē que, q̄ fiat dictū, fides ē dicta, iuxta illud Nasonis. Dicta fides sequit, et hęc nil est aliud, q̄ promissi redditio, passiuā s̄o p̄missi expectatio, Passiua itē duplex, infusa et acq̄sita. Uez hi magis p̄nt diuesri habēde fidei modi, q̄ diuersi habit<sup>9</sup> iudicari. Fides passiuā, siue acq̄sita, siue infusa, est habit<sup>9</sup> intellect<sup>9</sup>, quo credēdis nō apparentib<sup>9</sup> reuelātis auctoritate p̄moti p̄pter vltimuz finē que ē beatitudo, firmiter atq̄ cōstanter adheremus, hęc trib<sup>9</sup> acquirit, p̄dicatiōe. miracul, et inspiratiōe, q̄ sola defectū supplet alioz, alia s̄o sine hac quasi mēbra sine spū moribūd a lāgnescunt, ip̄a fides est lux s̄a, q̄ illuminat omēz hoīez venientem in hūc mundū. Et hęc ē lux q̄ lucet in t̄nbris, et quā t̄nbre nō cōprehēderūt. Licet em̄ gentiles q̄ tenebray noīe designantur, eā cona ti sint eradicare, ip̄a t̄n quasi sol q̄ nescit occasū nebulas errorz, tonitrua minaz, procellas odioz, fulmina iraz, et q̄cquid excogitauit ingeniosa crudelitas tyzānoz, lucis suę claritate discussit Nec te moueat q̄ gentiles q̄ tāta reruz scia claruerūt, tenebras appellem<sup>9</sup>, nā philosophię mūdane claritas sine fidei cōdimento, lumē est illd̄ de quo d̄r in Euāgelio. Uide ergo ne lumē q̄d in te est tenebre sint. Pythagoricuz, Socraticuz, Platonici, Aristotelicuz, et Cynicū dogma est lumē quod q̄ adept<sup>9</sup> est d̄r, hoc scio, q̄ nihil scio. Sic enim solitum dicere, Socrates accepimus, postq̄ cōsumpta in inq̄sitione veritatis etate, responso Apolūnis iudicat<sup>9</sup> est sapiēs, et cuz venisset iaz in tātā apud hoīes opinioez, vt appelleret sapiētię hūane terrestre oraculum, at Christi verbū obbreuiatū, q̄d vnus hore spacio disci p̄r, nob̄ ondit quod philosophi frustra laborātes, toto vitę spacio quęsierūt. Et ideo p̄sonā philosophoz tenuisse videtur Christi discipuli cum dixerunt, p̄ceptor, p̄ totā noctez laborantes nihil cepim<sup>9</sup>, in verbo



### **Liber Tertius**

antez tuo laxato rete, quibus vobis duo innuuntur, et fuisse phos in noe, te platos, et eoz labores esse vanitates, quae sunt e Deo quae sunt vanitatem. Erant certe illi similes his (Alchimistae vulgo nuncupant) qui avaricie cupiditate delusi, volunt ex aere aurum elicere. Sicut ergo isti fallacibus experimentis circumacti, dum quaerunt divitias, incurrunt inopiam. Sic illi vana curiositate delusi, ubi dies putant, noctes inveniunt, propter quod dictum est a propheta. Credidi propter quod loquutus sum, ac si diceret, laborantibus alijs circa scias et naturae occulta scire conantibus, ego melius existimaui credere divinae traditioni, et ideo dicitur, credidi, et quia credidit loquutus est, et quod sit loquutus subinfert dicens, omnis homo mendax ac si diceret, omnes qui suo ingenio ad verum sapientiae lumen aspirarunt mendaces fuerunt, et ut Christus inquit, fures et latrones quia animas ad veram sapientiam annitentes suis nugamentis captare contendunt, et quasi abigunt a domino greges, et a vero pastore pecus abducunt.

**Quaedam fides per aureum Virgilii ramum figuratur, et quaedam de natura prophetiae enarrata. C. Ca. iij.**

**A**ureus est ille aureus Maronis nostri ramus, qui ad Elysium pergentibus est necarius, videbat enim vir ille seu suopte ingenio seu divina magis inspiratione (quam ενδουσιασμον graeci vocant, sicut et adventus Christi ante praesiderat) esse quoddam sapientiae genus sine quo futurae vitae non valeat homini claritas apparere, et eam ramosum aureum recte nuncupavit, est enim fides ramus, hoc est quaedam delibatio divinae sapientiae, et aureus quidem, quia et preciosissima et immarcescibilis, ut auri substantia, et recte etiam in magno nemore dixit inveniri, quia inter varios et multiplices humanae sapientiae modos, inter se philosophantium sectas, et traditiones hominum diversas, quasi arbor in amplissimo nemore fidei sapientia delitescit. Quod Virgilius dicit. Ipse volens facilius sequetur. Si te fata vocant, aliter non viribus ullis. Vincere nec duro poteris conuellere ferro. Quid aliud est quam quod dicitur a Christo Nemo potest venire ad me nisi pater meus traxerit illum, Dei namque voluntas fatum dicitur. Et recte dicitur

**Rij**